

drótja egy dülő-uton megy keresztül s ennek dacára sem kért a közjegyző engedélyt a kereskedelmi minisztertől a telefon fölállítására. Az engedély nélküli telefon *tizenhárom éven át* kifogástalanul működött, ellentétben az engedélyezett állami és törvényhatósági telefonnal, amely állandó zavarokkal küzd a Bácskában is. Tizenhárom év után a temesvári postaigazgatóság följelentésére megindult a közjegyző ellen telefon-kihágás címén az eljárás. A bácsalmási járásbírósa meg lehetőszen súlyosan minősítette ezt a kihágást, mert tíz napi elzárásra, vagy kétszáz korona pénzbüntetésre ítélte a közjegyzőt, aki az ítélet ellen fölebbezett.

— **Találtak egy cvikkert.** A Kölcsey-utca és Kárász-utca sarkán ma délután egy cvikkert találtak. A cvikker aranykeretbe van foglalva és a budapesti Calderoni és Társa cég címkéje van a tokjában. Igazolt tulajdonosa jelentkezzék a rendőrségen.

— **Nagy tűz Mezőhegyesen.** Hatalmas tűzvész pusztított a mezőhegyesi kincstári uradalom egyik majorjában. Ismeretlen okból kigyulladt s leégett egy hatalmas takarmányszériü, amelyben több mint 2400 métermázs takarmány volt. A tűz elhamvasztotta a pajtát s a benne levő lucernát. A kár 20,000 korona, amely összeg azonban biztosítás révén megtérül. A tűz keletkezésének megállapítása végett nyomozást indított a csendőrség.

— **Mariska férjet keres.** Ez egy cikk címe. Irta a *Makói Hírlap*. S a cikk alcíme: *A cérnatündér levele. Tanácsot kér tőlünk.* Már mint a cérnatündér, tudniillik a szerkesztőségtől. S a *M. H.* szerkesztősége hangulatosan meg is jegyzi, hogy „Legénykori boldog emlékekre visszagondolva bontotta fel szerkesztőnk a rózsaszínű borítékot s igazán megbocsátható neki, ha a nélkül, hogy tartalmát olvasta volna, először is az aláírást nézte meg. Az aláírás igen rövid volt. Ennyiből állott az egész: *Mariska.* Most már azután érthető kíváncsisággal kezdte szerkesztőnk olvasni az illatos kis írást s abból azután megtudta, hogy ez a Mariska, varróleány s bár haragszik szerkesztőnkre, mégis hozzá fordul tanácsért, mert szeretne férjhez menni, *de nem tud magának egy öklömnyi férjet keríteni.* Ime különben a levél:

Kedves Szerkesztő bácsi!

Azt mondják, hogy maga rossz ember, mert maga a multkor is megszégyenítette a varróleányokat s ezért haragszanak is magára a társnőim, én is haragszom, de én azért megbocsátok magának, ha van magának szíve és keres nekem egy férjet, egy kicsi férjet. Nem baj, ha akkora lesz is, mint az *öklöm* (majd lehajlok hozzá), csak ember legyen ott, ahol embernek kell lenni... Nem vagyok én csunya lány, szerkesztő bácsi, nem is tudom, hogy miért nem akad a horgomra egy legény. Adjon tanácsot, majd meglássa, hogy hálás leszek magához, ha beválik a tanácsa.

Hosszasan nem akarok írni, mert tudom, hogy sok a dolga.

Válaszát kérem mielőbb, maradtam tisztelettel

Mariska.

U. i. A nevemet nem írom ki, mert kiserkeszti, csak akkor írom meg, ha lesz eredménye a tanácsának. El ne ítéljen ezért a levélért a szerkesztő ur.

Ugy-e milyen érdekes. Annyira, hogy az említett *Makói Hírlap* se tudja megállni szó nélkül, hanem imígyen folytatja: „Ezt írta Mariska hozzánk, csak az a kár, hogy nem írta meg a nevét, mert így a válaszunkat nem tudjuk hova címezni, pedig mi, bár házasságközvetítéssel nem foglalkozunk, mégis adni fogunk Mariskának jó tanácsot a férjfogásra, mert van szívünk s ha tanácsunkat megfogadja Mariska kisasszony, biztosan férjhez fog menni. Addig is gondolkozzék

rajta, hogyan hálálja meg majd a tanácsot a szerkesztő bácsinak. A tanácsokat rövidesen megadjuk s mert a címét Mariskának nem tudjuk, kénytelenek leszünk majd az újságban közreadni. Ki tudja, hátha másokat is érdekel s hátha mások nem lesznek érte hálálanok?”

Eddig van. Tetszik látni, Makón még ilyen dolgokhoz is értenek.

— **Lugos is kap tűzereket.** A honvédelmi miniszter értesítette *Issekutz* Aurél krassószörénymegyei alispánt, hogy az új tűzérkaszánya tervezetét jóváhagyja s fölhívja Lugos városát, hogy a gyors építkezés lehetővé tétele végett a részletterveket is mutassa be. Így hát Lugos is kapott tűzereket.

— **Newyork iautomobil-apacheok.** Egészen a párisi automobilbanditák mintájára raboltak ki tegnap Newyorkban világos nappal egy gyártulajdonost, aki pénzt vitt a bankba. A rablótámadás Newyork legszélőbb nyugati városrészében történt délelőtt. *Popper* John sajtgyáros ötezer dollárt akart a közellevő bankfiókban lefizetni s maga ment át, kezében börtáskával. Alig indult el üzleti helyiségéből, vágatva fordult be az utcába egy automobil. Amint *Popper* éppen a kocsi-uton volt, hirtelen megállott előtte az automobil, ketten leugrottak róla, az egyik bandita *revolvert* szegezett a megdöbent gyáros halántékának, a másik *kitépte kezéből a börtáskát* s egy szempillantás alatt a két rabló ismét fölugrott s a gépkocsi veszettül rohant tovább. A közelben álló rendőr látta a rablást és sipjába fujt. Alig telt el néhány perc és több kerékpáros rendőr üldözőbe vette az automobilos rablókat. Azok *sűrűn lövöldöztek hajszolókra és el is menekültek.*

— **Az elegáns betörő.** *Miskolcra* jelentik: Magyaránu betörés és ékszerlopás történt tegnap este *Sugár* Gyula dr miskolci ügyvédnél, aki lakásáról este fél nyolckor egész családjával eltávozott. A betörő a rozszul bezárt konyhaablakon keresztül jutott a lakásba s a hálószoba éjjeli szekrényéből kivett egy arany órát aranylánccal és egy ötezer korona értékű briliáns fülöngyöt, egy másik szekrényből egy felsőkabátot vett ki és ezzel elmenekült. A betörő nagyon siethetett, mert garázdálkodásai közben értékes antik ezüstartyakra talált, de ezeket otthagytta. A rendőrség reggelre megállapította, hogy a betörő az ékszerekkel a *Klinger-féle* ékszerüzletben járt, hogy a lopott tárgyakon tulajdonjon. Ez a nyom el is vezette a rendőrség embereit a betörőig, akit a déli órákban elfogtak. *Urias* külsejű fiatalember a betörő. Állítólag *Reich* Sámuelnek hívják és galíciai születésű. A motozásnál *megtalálták nála hiány nélkül a lopott tárgyakat.* Érdekes, hogy a betörőt az a körülmény juttatta a rendőrség kezére, hogy több mint hatezer koronás értékeit nem tudta annyi pénzzé tenni, hogy elutazhatott volna.

— **Gólya a pályaudvaron.** *Kovács* Jánosné temesvári asszony ma reggel a Szeged-állomáson hirtelen rosszul lett és mire a mentők megérkeztek, egy egészséges fiugyermeknek adott életet. Az anyát és gyermekét a bábaképzőintézetbe vitték.

— **A gyorsforraló áldozatai.** Ma reggel Szegeden szerencsétlenség történt a gyorsforralóval. *Tábori* János váltóór felesége, a ki a rendező-pályaudvar egyik őrházába lakik, gyorsforralón tejet melegített. Amíg a szobából távolt volt, ötéves *Vince* nevű kis fia a gyorsforralót lerántotta. A kiömlött égő szpiritusz a kis fiut és két éves *Mariska* nővérét összeégette. Az arcukon súlyosan összeégett gyermekeket a mentők kórházba vitték.

HA VALAMI ÉRDEKESET TUD, LÁT,

:: VAGY HALL, KÖZÖLJE A ::

„DÉLMAGYARORSZÁG“ SZER-
KESZTŐSÉGÉVEL. TELEFON: 305.

VIDÁM KRÓNKA

A BUKAS TERMÉSZETRAJZABÓL.

Ez a párbeszéd egyik törvényszéki tárgyaláson folyt le, ahol egy kereskedőt hamis bukással vádoltak meg.

Elnök (a vagyombukott Spitzkopf Naftalinhoz): Önt csak abban az esetben lehetne fölmenteni, ha bukását szerencsétlenséggel, betegséggel, a családjában előforduló halállal, vagy egyéb sorscsapásokkal igazolhatná.

Vádlott: Fájdalom, nem ért engemet semmiféle szerencsétlenség.

A ZONGORAKISÉRET. *Mark Twain-t,* a híres amerikai humoristát egy izben bemutatták egy fiatal zongoraművésznek.

— *Nagyon örvendek,* — mondotta *Mark Twain.* — Én nagyon szeretem a zenét, különösen a zongorát. Magam is játszom egy kicsit. De különben is egy izben az életemet mentette meg a zene.

— Ez érdekes! Kérem, mesélje el, hogy történt.

— Hát kérem, az eset vagy ötven év előtt történt. Nagy árvíz volt a szülővárosomban. Az ár nőttön-nőtt s már az utcákat is ellepte. Amikor a víz már a házunkba hatolt, az apám egy ágydeszkára ült s lábát lelógázva addig hajókázott, míg kimentették.

— Na és ön? — kérdezte valaki.

— Én zongorán kísértem az apámat.

REPÜL — NEM REPÜL. Egy budapesti katonatiszt végleg eladósodott s hogy menekülhessen a „spricceléstől“ elhatározta, hogy katonai pilótának csap fel. Ebben az esetben ugyanis adóságait rendezhette volna.

Már két hónapja tanult, amikor végre kitűzték a pilótavizsga letételének napját.

Egyik barátja a kávéházban olvasta ezt a hírt s mindjárt közölte is az asztaltársasággal:

— Képzeljétek, X. holnap megkísérlel tenni a pilótavizsgát!

— Hogy történik ez? — kérdezte valaki.

— Hát a dolog egyszerű. Repülni kell neki, a helyzet ugyanis az, hogyha repül — nem repül, ellenben ha nem repül — repül!

MINDIG ÜGYVÉD. Nem anekdota, hanem mese.

Egy híres, neves ügyvéd büntetőjogi kapacitás, meghalt. A lelke egyenesen az égbe szállt, az ur színe elé s az Ur ítélkezett felette. Az ügyvéd ugylátszik nem lehetett valami jámbor lélek, mert a mennyei törvényszék a 92. szakasz alkalmazása mellett is *háromszáz évi purgatoriumra* ítélte. Az ítéletet kihirdették, de az ügyvéd még mindig várt. Nem akart távozni. Végre megkérdezte tőle az Ur:

— Mit akarsz még?

Az ügyvéd rezignáltan felelt:

— *Semmiségi panaszt jelentek be!*

Kulinyi

kárpitosmunkái

legjobbak

Szeged, Kiss-utca, Kliss D.-ház.